Zondag 13 maart 2022: "De zin van vertrouwen"

In ons leven doen zich vaak momenten voor waarop we ons afvragen: hoe ga ik verder, wat kan ik nog met mijn handicap, kan ik die persoon nog vertrouwen, waarom laat God toe dat mijn kind zo ernstig ziek is? En misschien vult u hier in gedachten een eigen vraag of vragen bij aan…
Misschien vraagt u zich wel af: "Wat is vertrouwen in het licht van de gebeurtenissen in Oekraïne?"
In onze zondagse vieringen horen we Bijbelse verhalen, waarin vaak sprake is van mensen die zoekend waren, die twijfelden, die soms een teken nodig hadden om iemand te vertrouwen, om het woord van God te vertrouwen.

In de afgelopen vijf minuten kregen we twee verhalen te horen. Dat is anders dan er, zoals wij bij de voorbereiding, enkele uren voor gaan zitten en te overwegen wat het verhaal over Abraham en het verhaal van Lucas ons te vertellen hebben. De auteurs van beide verhalen vonden het kennelijk belangrijk om ze op te tekenen. Ze konden uiteraard niet bevroeden dat hun verhalen nu al eeuwenlang worden doorgegeven aan wie ze wil horen.
U bent vanochtend naar deze viering gekomen om te bidden, te zingen en te luisteren naar Bijbelse verhalen en zo samen te vieren. En hopelijk neemt u na deze viering iets mee naar huis, een gedachte, een voornemen. Daarvoor is het wel van belang, zo zeggen we bij elke voorbereiding van een viering, dat de Bijbelse verhalen worden vertaald en hertaald naar onze tijd. Wat kunnen wij vandaag de dag met de dromen van Abraham en de gedaanteverandering van Jezus tegen de achtergrond van het thema van vandaag, "De zin van vertrouwen"?

Toch eerst even kort de beide lezingen nader onder de loep nemen.
In de tekst uit het boek Genesis horen we dat Abraham het moeilijk heeft. God beloofde hem zegen en land en nageslacht en daarom had hij alles achter zich gelaten. En na jaren rondtrekken komen de twijfels en klaagt hij tegen God: "Ik heb geen kinderen aan wie ik mijn bezit kan doorgeven." Zijn vrouw Sara en hij zijn beiden immers hoogbejaard. God vraagt hem in zijn droom doorgesneden dieren tegenover elkaar te leggen. We zien hier een oeroud verbondsritueel. Bij het sluiten van een verbond liepen de beide partijen tussen de stukken door waarmee ze aangaven, dat ze de verplichting het verbond na te komen op zich laadden. In zijn visioen ziet Abraham dan vuur tussen de dieren door gaan: symbool voor God die het verbond met hem sluit. Verderop in het boek Genesis lees je dat Abraham vol vertrouwen bleef, dat God zijn belofte zou nakomen, ook al had hij alleen maar Gods woord. Tegen alles in vertrouwde Abraham erop dat Sara en hij een kind zouden krijgen

Lucas vertelt over Jezus, met drie apostelen op de berg Thabor. In deze evangelietekst horen we, dat twee grote profeten met Jezus spreken over wat in Jeruzalem zou gebeuren. De slapende leerlingen krijgen niet alles van het gesprek mee. Ze vallen in slaap. En dan wordt Petrus wakker en ziet Mozes, Elias en de stralende Jezus. Meteen reageert hij, zoals wel vaker, impulsief: "Laten we drie hutten bouwen", want dit feelgoodmoment wil hij vasthouden. Maar vanuit een wolk horen ze een stem die zegt: "Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene. Luister naar Hem." Kunnen we hier lezen: vertrouw Hem, geloof in Hem?

Na twee Bijbelverhalen over vertrouwen de vraag aan ons: Hoe staat het met ons vertrouwen?
Lucas plaatst zijn verhaal op een beslissend moment in het leven van Jezus en van de leerlingen. Jezus volgend ontdekken de leerlingen stilaan hoe Gods zorg voor mensen zich op een heel eigen wijze in Jezus openbaart. Tegelijk voelen ze steeds sterker de vijandigheid van de religieuze leiders die Jezus uit de weg willen ruimen. Dit plaatst de leerlingen voor een fundamentele keuze: blijven we Jezus volgen, ook nu Hij aangeeft dat Hij naar Jeruzalem gaat, zijn dood tegemoet? Op de berg Thabor zien ze het veranderde gezicht van Jezus, gekleed in

stralend witte gewaden. Zou je kunnen zeggen dat hun vertrouwen, hun geloof in Jezus hier op de berg sterker wordt nu ze zo duidelijk deelgenoot zijn van dit moment? Dat even later versterkt wordt door Gods stem uit de wolk: "Luister naar mijn Zoon", m.a.w. je kunt Hem vertrouwen. En naar Jezus' boodschap luisteren, dat is Hem vertrouwen schenken, dat is proberen te leven naar zijn enige gebod: 'Bemin God bovenal en uw naaste als uzelf.' En daarin ligt de belofte van Gods trouw aan ons en aan alle mensen: als we leven naar dat ene gebod, dan is Hij altijd nabij. En dragen wij bij aan een stukje hemel op aarde om ons heen en bouwen wij mee aan de nieuwe aarde, waar plaats is voor iedereen.
Maar geloof kent altijd sterke en zwakke momenten. Denken we maar aan de hof van Olijven en wat daar met de leerlingen gebeurt, wanneer hun weifelend geloof zich laat zien. Geen vertrouwen meer in Hem, veeleer ontrouw. Een vergelijking met Abraham dringt zich op: de twijfelende Abraham zegt tegen God: "Hoe kan ik nou weten dat wat U daar zegt allemaal gebeurt?"

Bij de voorbereiding zei iemand: Je kunt zwaar teleurgesteld worden door degene in wie je je vertrouwen had gesteld. Hoe ga je dan verder? Iemand anders zei: Vertrouwen hebben we in onze tijd echt hard nodig. De kerken lopen leeg. En hoe gaan we verder, wanneer pastoor Janssen naar Den Bosch vertrekt, hoe gaan we dan verder in de Willibrordusparochie? Kijken we naar Oekraïne: bijna 80 jaar vrede in Europa wordt ernstig bedreigd. En we hadden zo'n groot vertrouwen in een vreedzaam naast elkaar leven. Hoe krijg ik vertrouwen in vrede terug?
In de Dikke Van Dale lees je dat 'vertrouwen' enerzijds met <u>hoop</u> van doen heeft en anderzijds met <u>geloof</u>. 'Iemand vertrouwen' staat gelijk aan 'met zekerheid hopen', m.a.w. 'erop vertrouwen dat…' En 'het vertrouwen' heeft als betekenis: 'geloof in iemands goede trouw en eerlijkheid'.
Bij de voorbereiding legde iemand, na het lezen van de beide Bijbelteksten, een gedachte op tafel over hoe hij vertrouwen beleeft. Hij vergeleek ons - aanwezig bij die vergadering en in breder verband ons christenen allemaal - met Abraham en de leerlingen op de berg Thabor: wij begrijpen, net als de apostelen, ook niet alles en we twijfelen vaak net zo hard als Abraham. En anderen legden daar hun beleving van geloof, van vertrouwen naast. En zo kwamen we tot het thema "De zin van vertrouwen" waarin je het woord 'trouw' hoort. Vertrouwen vraagt dat je trouw wilt blijven aan de afspraak, aan de mens met wie je een afspraak maakt. En vertrouwen in God vroegen we ons af? Op de Gerarduskalender van 1 maart stond: "Twijfelen is niet het tegendeel van geloven, maar een bestanddeel van geloof". We gingen niet met elkaar in discussie, we luisterden naar elkaar en vertelden elkaar waardoor we soms stevig, soms zoekend en tóch vastberaden in ons leven een pad volgen waar vertrouwen zo belangrijk is.

En een ander vatte samen: door de goede boodschap van Jezus voel ik me uitgedaagd, uitgedaagd om Jezus te vertrouwen, zijn boodschap te verwerken/me eigen te maken/te vertrouwen en door te geven. Zo worden we geroepen, ja uitgedaagd om met onze christelijke levenshouding voor onze medemensen Jezus' blijde boodschap uit te dragen, een boodschap van liefde, van nabijheid, van bemoediging, ook vandaag. Met onze christelijke levenshouding kunnen we vertrouwen in Gods woord "wees niet bang" uitstralen en zo medemensen in noodsituaties houvast bieden. Dat is de uitdaging: met onze levenshouding als christen uitstralen dat we samen werken aan samenwerken, in de wetenschap dat je het niet alleen hoeft te doen. Want om samen iets tot stand te brengen heb je anderen nodig. Vertrouwen is namelijk ook een kwestie van geven en nemen, van delen met elkaar, van iets aannemen van een ander, van gemeenschap vormen.
Vanuit die gedachte durven wij, de voorbereidingsgroep, erop te vertrouwen dat samenkomen/samen vieren goed is en inspirerend kan werken voor ons allen hier aanwezig.
Daar heb ik in elk geval alle vertrouwen in.

Gerard Jansink, namens de voorbereidingsgroep
Deurne, 6 maart 2022